

na pravo mesto in ga pripeli; nato smo zvezali parnika z devetdeset sežnjev dolgo verigo in s sto in dvajset sežnjev dolgo vrvjo iz jeklene žice. S tem se je pričelo naporno pritezanje.

Morje je jelo upadati in naša pritegnjenka je strigla po vodi liki besen bik na vrvi. Včasih smo jo izgubili izpred oči v žrelu širokega morja; potem so se zopet pojavili svetilniki vrh jambor, ki so jim sledile barvaste luči, rdeče ali zelene, ko se je ladja nagibala splašeno sem in tja. Toda motvozi so držali in neutrudljivo smo orali po vodi.

Drugi dan je zopet prišel razsajati vihar in del naših stolpičev se je porušil. »Vse roke na krov« je zadonel ukaz. Privezali smo pomožne vrvi in škrpce.

Ob štirih popoldne je narastel vihar z orkansko silo, vmes je padala težka toča in valovi so se dvigali liki gore. Nismo mogli naprej in kmalu so popokale vrvi na zadnjem delu naše ladje.

Razbremenjen in olajšan za desettisoč ton, ki jih je vlekel za seboj, se je naš »Rešnik« dobesedno prekucnil na glavo in zarinil nos v globoko, orjaško morje, ki je pometlo krov in odneslo ko bi trenil motorni rešilni čoln s seboj.

Na naše brezzično vprašanje, nam je sporočil kapetan »Divje race«, da njegova ladja ni v neposredni nevarnosti. Ker nam je pohajal premog, smo bili prezgodaj prisiljeni po šest in pol dnevnem naporu in strahu ustaviti nadaljnje reševalno delo. Odkurili smo jo s polno paro, a nesrečna »Divja rasa« je nadaljevala težavno vožnjo proti vzhodu. Preden smo se ločili, nam je poslal njen kapetan naslednje poročilo: »Sem potrpežljiv, toda zelo žalosten. Nisem pričakoval, da bi mi kdaj pomagala tako hrabra ladja. Zbogom.«

Vkljub temu se je ponesrečena ladja čez dva tedna srečno vsidrala na Azorih.

Nebeški mlinar.

Ta nebeški mlinar, lepa reč,
danes moko prav debelo melje,
dosti vreč ne zmorejo nebesa,
pa jo revež kar na zemljo stresa.
Celo noč že pada, pada, pada ...
Lepa zgoraj vaša je navada!
Vse je belo že, kaj bo iz tega,
saj nam sneg že kar do gležnjev sega!
Tam v nebesih naj se red napravi:
sveti Krištof naj kolesa ustavi,
sveti Krištof Jezuščka je nosil,
njega, Peter stari, bi poprosil,
on močan je, pa ti že pomore,
da nebeške ustavita zatvore.

Vera Albrechtova.

